2011 m. gruodžio 15 d. *Hæstiréttur Íslands* prašymas dėl patariamosios ELPA teismo nuomonės byloje „Aresbank SA“ prieš „Landsbankinn hf.“, „Fjármálaeftirlitið“ (Finansų priežiūros instituciją) ir Islandiją

(Byla E-17/11)

(2012/C 128/05)

2011 m. gruodžio 16 d. raštu (Teismo kanceliarija jį gavo 2011 m. gruodžio 16 d.) *Hæstiréttur Íslands* (Islandijos Aukščiausiasis Teismas) ir Islandiją paprašė ELPA teismo patariamosios nuomonės šiais byloje „Aresbank SA“ prieš „Landsbankinn hf.“, *Fjármálaeftirlitið* (Finansų priežiūros instituciją) kilusiais klausimais:

1) Ar lėšas, kurias bankas A perveda į banką B ir kurias bankas B po nustatyto termino turi grąžinti bankui A su palūkanomis, dėl kurių buvo konkrečiai susitarta, galima laikyti indėliu, kaip apibrėžta Direktyvos 94/19/EB 1 straipsnio 1 dalyje, nors šios lėšos, pervedus į banką B, nėra laikomos A vardu atidarytoje sąskaitoje, B neišdavė A jokio dokumento, kuriame užfiksuotas lėšų gavimas, ir nemokėjo su šiomis lėšomis susijusių įmokų į indėlininkų ir investuotojų garantijų fondą, o B apskaitoje šios lėšos nėra užfiksuotos kaip indėlis? Klausimas formuluojamas atsižvelgiant į tai, kad ir bankas A, ir bankas B turi licenciją teikti komercinio banko paslaugas skirtingose Europos ekonominės erdvės valstybėse.

2) Ar atsakymas į pirmąjį klausimą priklauso nuo to, kad banko B buveinės valstybė taiko Direktyvos 94/19/EB dėl indėlių garantijų sistemų 7 straipsnio 2 dalį (žr. I priedo 1 punktą), kuria leidžiama netaikyti indėlių garantijų finansų įstaigų indėliams?

3) Ar atsakymas į pirmąjį klausimą priklauso nuo to, kad bankas A, turintis licenciją teikti komercinio banko paslaugas kitos susitariančios šalies valstybėje pagal šios įstatymus, nesinaudoja tokios licencijos suteikiama teise priimti gyventojų indėlius, o savo veiklą finansuoja banko savininko lėšomis ir išleisdamas finansines priemones, kuriomis šios lėšos toliau investuojamos vadinamojoje tarpbankinėje rinkoje?